

ning holdes ganske overordentlig hemmelig. Jeg har forlangt en besteden Sum til at begynde Øvelser i den Retning, men den er negtet. Jeg tør saaledes sige, at næsten enhver vigtig Bevilling eller i alt Fald de vigtigste Bevillinger ere negtede. Den ærede Ordfører omtalte en Bemærkning, som Udvalget har gjort i Betænkningen, nemlig at det forudsætter, at den extraordinære Tilgang til Skolerne standses saa tidligt, at der ikke bliver overtallige Aspiranter til Korpsene. Jeg skal dertil bemærke, at der er tre Skoler under Søværnet, som der kan være Tale om i saa Henseende. Hvad Underofficersskolen angaar, er der endnu ingen Fare i den Retning; der kan ikke være Tale derom, naar der er ikke mindre end 46 Pladser vakante i Artillerikorpsen. Hvad den anden Skole under Søværnet, som der er Tale om her, nemlig Skolen for Skibsbygning og Maskinvæsen, angaar, er der ved den for Diebliffet 13 vakante Numre. Der kan blive antaget indtil 9 til 1ste April, og hvis der bliver antaget et saadant Antal, vil der kun være 4 vakante Numre. De Næste kunne først antages 2. Mar efter, og til den Tid vil der formentlig blive endel Afgang. Det kunde nok være, at naar man kun saae hen dertil, burde man ikke besætte denne Skole meget stærkt, men der er et andet Forhold, som kommer i Betragtning. I Henhold til Bestemmelserne i Søværningsloven er det en Betingelse for at blive 1ste eller 2den Maskinist i en dansk Koffarddamper, at den Paagjældende skal have bestaaet den almindelige Maskinistexamen. I Skolen „for Skibsbygning og Maskinvæsen“ skal der tages en Examen i Maskinlære, som indbefatter Alt, hvad der tages Examen i ved den almindelige Maskinistexamen, og langt Mere. Jeg henvendte mig da til Indenrigsministeriet med den Forespørgsel, om ikke de, der havde taget den Examen, ogsaa kunde faae Ret til at være 1ste eller 2den Maskinmester i et dansk Handelsstib. Nei, det kunde de ikke, naar de ikke tog den almindelige Maskinistexamen, kunde de i Henhold til Lovens Bud ikke blive det. Imidlertid følte Indenrigsministeriet jo nok, at uagtet det i Henhold til Lovens Ord var nødvendigt, var det i Længden ikke nogen heldig Ting, at Marineens Maskinister ikke kunne benyttes paa danske Handelsstibe, fordi de have lært for meget, og Indenrigsministeren erklærede sig derfor villig til ved Leilighed at søge at fremkalde Forandring deri. Det vil nu ske. Vi afvente Udtalelser i det Hele om adskillige Søfartsforhold fra en Kommission, som er bleven omtalt her i Dag, og naar disse Udtalelser foreligge, vil der formodent-

lig blive fremsat Forslag. En Forandring i det omtalte Forhold vil imidlertid medføre nogen Ulempe for Marineen, thi den har hidtil haft god Garanti med Hensyn til at kunne holde paa sine Maskinister, men falder denne Garanti bort, kunne vi, da Vønningen for vore Maskinister i Marineen ingenlunde er rigelig, vistnok frygte for temmelig betydelig Afgang. Det gaar derfor ikke an allerede nu, før man ser, hvorledes en saadan Forandring vil virke, at indskrænke Udgangen til Skolen for stærkt. Med Hensyn til Søofficersskolen skal jeg sige, at det er den eneste, hvor der mulig kunde være Fare for, at der kunde komme enkelte overtallige Aspiranter til Søofficerskorpsen. Jeg har for dens Vedkommende set noget hen til det Lovforslag om et Tillæg til Søværnsloven af 1880, som nu har været fremlagt i Rigsdagen et Par af de sidste Mar, og som jeg mente dog at kunne have nogen Grund til at vente vilde blive vedtaget selder i hvert Fald behandlet her i Salen, da det gik enstemmigt gennem Landstinget. Derfor nærede jeg den Gang nogen Illusion om, at det temmelig snart vilde komme til Behandling her i Folkethinget, og derfor er Tilvægten til Søofficersskolen lidt større, end den burde have været, naar man havde opgivet ethvert Haab om at faae den omtalte Lov igjennem. At man tog en saadan Bestemmelse ligger naturligvis i, at det er overordentlig vigtigt for Flaaden snart at faae sit faste Personale udvidet. Det maa erindres, at ved Søværnsloven i 1880 gik man ud fra den Flaade, man den Gang havde, og kun ved at medtage alle de Reserverofficerer, man havde i sine Rister, blev man i Stand til paa Papiret at bemane den Flaade. Der skete imidlertid ikke uvæsentlige Nedjættelser under Søværnslovens Passage her i Folkethinget i de vigtigste af de Rader, som vare forlangte. Som Følge deraf, og da Flaaden dog er udviklet noget i den siden forløbne Tid, er det faste Personale baade i Officers- og Underofficersklassen ganske overordentlig utilstrækkeligt. Hvad Maskinistkorpsens og Søminekorpsens Personale angaar, er det klart, at der ikke i 1880 kunde være Tale om at der tilnærmelsesvis behøvedes det Antal, som i 1890. Jeg har nu gennemgaaet Ændringsforslagene og de Bemærkninger, der ere gjorte, og skal indskrænke mig hertil.

Nielsen-Grøn: Naar jeg begjærer Ordet, er det ikke for at rette nogen Breidelse mod Finantsudvalget, men jeg vil kun tillade mig at henstille til det angaaende